

Garbatrons uppgång och fall

Xongo såg truppen närma sig. Hundar kom i täten och efter kom soldaterna. Han började springa, och Vinx kom direkt efter. Xongo hörde fem hornstötter och en till trupp kom från vänster. Xongo svängde åt höger. Sedan tände Vinx upp en vägg av eld. Xongo kom ihåg första gången Vinx hade gjort så. Xongo hade träffat Vinx för tre dagar sedan. Han hade suttit vid brasan och frusit, för han fick inte igång elden. Då hade Vinx kommit och tänt på elden. Han hade inte vetat någonting om resten av världen sedan då.

Xongo pustade ut. Nu var de i säkerhet för stunden.

- Vinx, varför jagar soldaterna oss?

- Ja, det är nog tid att berätta för dig, sa Vinx. Jag är efterlyst för förnedring.

- Va? Vad menas det?

- Jo, du förstår, jag har förolämpat kungen.

- Hur då?

- Jag har skrivit en liten text som handlar om hur kungen har tagit friheten.

- Va? Nu förstår jag ingenting. Frihet hit och text dit.

- Vi tar det senare, sa Vinx. Men nu måste vi till hövding Olaf.

- Jag förstår ingenting, men låt gå för det.

Efter sex fjärdingsvägar såg Xongo ett läger. Ett väldigt stort läger, om man tänkte efter.

- Var inte orolig, Xongo, sa Vinx. De känner igen mig.

När de kom ner till lägret ropade Vinx:

- Hel hövding Olaf, vi kommer i fredliga avsikter.

En faun kom fram. Han var kort, muskulös och hade stora kraftiga horn på huvudet.

- Detta, min vän, är hövding Olaf. Bakom lägret fanns en stor mur av stockar. Den var enligt Olafs general byggd mot Garbatrons borg.

Senare på dagen följde Xongo med Olaf till tältet där man förvarade lägrets vapen.

- Ta de här, sa Olaf och räckte två korta svärd till Xongo.

- Varför då? Jag kan inte slåss med dessa.

- Du får träna i så fall, sa Olaf.

På träningsfältet fanns det mesta av Olafs personliga vakter, fotsoldater, spjut- och stavmän och spejare med mera.

- Var är tränaren? Frågade Xongo.

- Hon är på god väg, sa en fotsoldat.

- Hon är faktiskt här, sa en röst.

Fram steg en kvinna som var lite av varje. Hon var ganska lång och muskulös men samtidigt snabb och smidig. Hon var sannerligen välutrustad. På höger sida hängde en stor bredbladig yxa. Bältet den satt i var beprydd med slipade stenar. På huvudet hade hon en hjälm av bepansrad med taggar. Hennes övriga rustning var trelagrig och massiv. På ryggen fanns diverse knivar och korta svärd. Hon sa:

-Så, du vill alltså träna upp dina förmågor på slagfältet?

- Ja, det kan man säga, sa Xongo.

- Då så tar vi in någon med ett dubbeleggat svärd, sa tränaren.

En man kom fram. Hans såg ut att ha upplevt många fältslag. Xongo sa:

- Varför just någon med dubbeleggat svärd?

-För att du måste träna hårt nu, sa tränaren.

Efter nio och en halvtimme hade Xongo slagits med svärd, skjutit pilbåge och tränat på att undvika projektiler. Han hade faktiskt gjort framsteg. De två svärderna kändes bekanta i hans händer. Men när ytterligare trettiofem minuter hade gått hördes de fem hornstötarna och de hördes i närheten.

-Vad kul, sa tränaren. Nu kan du öva på riktigt.

Rapporter kom att det var femtio soldater. Hälften till häst och hälften till fots.

-Följ med mig, sa tränaren.

-Ensamma! Frågade Xongo.

-Nej, nej, Vinx kommer också med, sa tränaren.

- Det var ju uppmuntrande, sa Xongo.

I fronten kom en spöklik man ridande på en stor galt. Den hade taggar på ryggen men där sadeln satt var de avhuggna.

-Han är din, sa tränaren till Xongo.

Xongo drog sina svärd och ställde sig i defensiv position och sa:

-Vem är du som kommer ridande på en fet svart klump? sa Xongo.

-De där orden ska jag allt hugga ner i din tunga, sa den spöklika mannen.

Sedan stormade han mot Xongo men han insåg snart att han hade gått i fällan. Vinx sköt en pil med sitt armborst i sidan på galten och den föll till marken med ett brak. Ryttaren föll av men återhämtade sig snabbt.

De duellerade länge men Xongo såg ut att vinna. Plötsligt kände han en otrolig smärta i sin högra vad. Den spöklika mannen hade stuckit in sitt vapen rakt in i Xongos ben. Men innan han dra ut det satte Xongo båda sina svärd genom mannens hjärta, om han hade något. Han föll i alla fall till marken.

Vinx och tränaren kom sakta gående mot Xongo. När de var framme sa Vinx:

- Bra! Du lär dig snabbt, min vän.

-Det är klart, det är jag som har tränat honom, sa tränaren.

När tränaren såg det skrattade alla.

-Nu måste vi ordna rådsmöte med Olaf, sa Vinx.

Rådsmötet tog lång tid men till sist kom Olaf, Vinx och tränaren ut.

-Xongo, sa Olaf. Du ska smyga dig in till kungens tornrum och öppna kistan som finns där.

-Varför ska just jag göra det här. Med bara nio timmars träning!

-Du, Vinx och jag följer med, sa Olaf.

Xongo kände sig lite säkrare när han hörde detta. Men förvåningen och förskräckelsen fanns kvar. Efter tre dagars planering och anfallstaktik var armén redo. Man tände eld på tvärväggen och till allas förvåning stod de framför kungens borg och såg in i ett gigantiskt hav av soldater.

-Nu, sa hövding Olaf. Nu ska vi möta vår död och slåss till sista blodsdroppen. Detta, mina dvärgar, kentaurer, människor, fauner och skogsalver är stunden vi har väntat på i flera år.

Med dessa ord stormade Olafs armé in i den andra. Vinx, Xongo och Olaf förberedde sig för att smyga sig runt slagfältet och ta sig in i kungens tornrum. När de kom fram till slottet och slagit sig förbi livgardet stod de framför en stor sal. När de gick in såg de en röst:

-Nu har stunden kommit för att avgöra vår världs öde, sa Garbatron.

Han drog sitt svärd och gick fram till Olaf som stod i täten och stack svärdet genom hans huvud. Vinx och Xongo störtade fram mot kungen. Men innan de hann komma fram sprängdes en plattform av salens golv. Kanterna hade sprängts av någonting. Xongo kom före Vinx men inte så försent att han inte hade en chans mot kungen genom rå styrka. Kungen blockerade hans attack, svängde honom ett halvt varv och sparkade iväg mot kanten på plattformen. Xongo såg Vinx ladda en pil på sitt armborst. När den flög iväg växte den i storlek och tände eld. Kungen drog ut svärdet men för sent. Pilen träffade honom och han flög bakåt. Bredvid sig såg Xongo en detaljerad träkista. Med all sin kraft som han hade kvar tog han sina svärd och drämde ner dem i kistan. Ett grönt sken kom ut. Vapenskramlet upphörde plötsligt. Det sista Xongo såg var kungen som föll ner från plattformen.

Kåre Hedberg Rickebjør